

Motion till riksdagen

1988/89:Sk391

av Kjell Ericsson m. fl. (c)

Användningen av skogskontomedel

I dag är användningen av de medel som finns insatta på s. k. skogskonton utförligt reglerad i lag. För att kunna göra skattefria avskrivningar måste ägaren investera medlen inom jord- och skogsbrukets verksamhetsområde.

Skogskontona har varit till stor nytta för att utjämna inkomster hos yrkesverksamma jord- och skogsbrukare.

Problemet med skogskontomedel är att de ofta inte kommer till användning utan utgör därvid ett passivt kapital. Därtill kommer att kapitalet ackumuleras genom ränteavkastningen och det kan i vissa fall leda till att stora belopp ej kommer till aktiv användning.

Vår idé går ut på att utreda konsekvenserna av om en innehavare av skogskontomedel finge möjlighet att använda medlen för att investera i nya näringsgrenar i den kommun där medlen förvärvats.

Man skulle också kunna tänka sig att ett aktiekapital och rörelsekapital av motsvarande storlek till en ny förvärvskälla skattefritt skulle få användas av skogskontomedel. Detta under förutsättning att verksamheten är förlagd till den kommun där medlen förvärvats. Ett sådant friare användningssätt borde även vara begränsat till stödområdet.

En friare användning av skogskontomedel skulle förmodligen innebära att många idérika personer med affärsidéer skulle kunna etablera sig. Även utboägare, som många gånger har goda affärsidéer från näringslivet, skulle vara med och investera i den bygd där de har sin fastighet.

Hemställan

Med stöd av vad ovan anförts hemställs

att riksdagen begär att regeringen utreder konsekvenserna av ett friare användningssätt av skogskontomedel i enlighet med vad i motionen anförts.

Stockholm den 24 januari 1989

Kjell Ericsson (c)

Göran Engström (c)

Per-Ola Eriksson (c)

Håkan Hansson (c)